

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 31. Cur statim post baptismum confirmatio celebraretur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

Ioannes descenderent ab eo Hierosolymis, ysq̄que gratiam Spiritus exhiberent. Philippus, cum esset vnus ex septem Diaconis, potestatem non habebat, vt per impositionem manuum dare Spiritum sanctum posset. Atque vt ab Actis Apostolorum ad alia testimonia veniamus. Author Constitutionum ipsorum lib. 6. cap. 7. docet, Apostolos, quod tamque salutis fonte Christo lucrabantur, etiam Confirmationis sacramento, quasi firmis armis, in spiritale certamen instructis: omnibus baptizatis impostis manibus, oratione gratiam eis Spiritus sancti impartiebamus. Et capit. 23. Episcopi, & presbyteri omnino idē facere iubentur, de baptismo d̄ Episcopo, & presbyter, iam antea precepimus, unges autem prius oleo sancto, deinde baptizabis aqua: postremo consingabis unguento, & unctio sit participari. sancti Spiritus.

Cur statim post Baptismū Confirmatio celebraretur.

CAP. XXXI.

Quæ verba si quis apud se diligentius reputet, non erit, cur amplius constitutionis eius rationem desideret. Satis enim constat, vberriam Spiritus Dei copiam, atque omnem charismatum abundātiā, quæ in singulos baptizatos infunditur, primos gentium magistros significari voluisse. Quod Rabani Mauri sententia confirmatur lib. 1. de Inst. Cler. cap. 30. cū de vtroq; chrismate, in vertice, & frōte verba faciēs, *signatur*, inquit,

F ff ij

Causa confirmandi statim post baptismum

baptizatus cum chrismate per sacerdotem in capitis summitate, per Pontificem vero in fronte, ut priori unctio significetur spiritus sancti descensus ad habitationem Deo consecrandam: in secunda quoque ut eiusdem spiritus sancti septriformis gratia cum omni plenitudine sanctitatis, & scientia, & virtutis venire in hominem declaretur. Nec mirum, si homo bis eodem chrismate ad accipiendum spiritum sanctum ungetur: cum idem spiritus bis sit ipis Apostolus datus. In terra semel, quando post resurrectionem suam Dominus insufflauit in eos, & dixit: accipite spiritum sanctum, & c. & de caelis semel, quando post ascensionem Domini in die Pentecostes in linguis igneis super Apostolos venit, & omnium gentium linguis loqui eis concessit. Verbanus tamen Pap. i. aliam rationem afferre videtur Epist. decret. ad vniuers. Christian. ut nimirum ex eo ad professionis Christianae studia attentiones feremus, & subducto a rebus humanis animo ad spiritualium, & diuinarum amorem inflammata voluntate ferremur cum inquit: omnes enim fideles per manus impositionem Episcoporum spiritum sanctum post baptismum accipere debent, ut plene Christiani inueniantur: quia cum spiritus sanctus infunditur, cor fidele ad prudentiam, & constantiam dilatatur. De Spiritu sancto accipimus. Ut efficiamur spirituales: quia animalis homo non percipit ea, quae sunt spiritus Dei. Ad cuius rei confirmationem adduci possunt S. Cypriani, & Melciadis Papae auctoritates, quas paulo antè citauimus, sed a nobis omituntur, ut breuitati consulamus. Nec vero inanis, aut absurda quipiam videri debet Albini Flacci

Secunda
causa tra-
dendae con-
firmationis
post baptis-
mum.

ratio, quam explicatam reliquit lib. de Diuin.
Offic. cap. de sabb. S. Paschæ, ita sentiens,
baptizatos ad Euangelij faces in terrarum or-
bem inferendas, & vitam naturæ debitam
Christo Domino pie, fortiterque reddendam
non leue robur accipere sic enim habet, *tunc*

Tertia cau-
sa statim
baptizatos,
confirmã-
di.

*in sacro chrismate caput perungitur, & mystico regio-
tur velamine, ut intelligat se diadema regni, &
sacerdotis dignitatem portare nouissime per imposi-
tionem manus à summo sacerdote & septiformis gra-
tia spiritum accipit, ut roboretur per spiritum san-
ctum ad predicandum alijs, qui fuit in baptismo per
gratiam vita donatus aeterna. Quotus enim quis-
que est, Christianæ religionis fide imbutus,
qui nesciat. Confirmationis caractere nos ve-
lut Christi milites ad eius nominis publicam
confessionem, & propugnationem, ac con-
tra insitos humanæ naturæ hostes firmissimis
præsidij armari? Cum ex altera parte, recen-
tis Ecclesiæ Christianæ temporibus, feri, ac
barbari dæmonum cultores semper intento
animo in perniciem Christiani nominis excu-
barent, & plerique eorum, qui in fidem Chri-
sti concedebant, adulti essent, ut & legatio-
nem Dei docendo, concionandoque obire,
& pro confessione Christianæ religionis for-
titer datis ceruicibus, gloriosi certaminis cur-
sum peragere possent.*